

anbefale disse Vædringsforslag ligesom ogsaa Sagen i dens Helhed, og jeg skal indskrænke mig hertil.

Tauber: Som det vil ses af Betænkningen, har jeg tilladt mig at fremsætte Udtalelser, der gaa ud paa, at man burde se at komme til en videregaaende Plan end den, der er fremskommen fra den meget ærede Regerings Side. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Enkelthederne deraf, men kun udtale min Beklagelse over, at Regeringen har stillet sig et saa snævert Maal for den Plan, det har lagt i dette Forhold, og jeg vil haabe, at den meget ærede Regering vil have sin Opmærksomhed henvendt paa det Onstelige i at give hele dette Forhold en saadan Udvikling, som jeg har tilladt mig at henstille.

Indenrigsministeren (Ske el): Lovforslaget er i det Hele taget behandlet med megen Velvillie af Udvalget, og jeg behøver neppe at anvende mange Ord for at anbefale til Thinget de Vædringsforslag, der ere stillede af Indenrigsministeren, idet jeg bruger et mildt Udtryk, naar jeg siger, at de ere stillede i Overensstemmelse med Udvalget. Med Hensyn til Vædringsforslaget Nr. 3, der gaar ud paa, at der ikke skal erlægges Skibs- og Vareafgift for Benyttelsen af Anlægsstederne i Korsør og Nyborg, har jeg, saaledes som dette Vædringsforslag nu foreligger, nogen Betænkelighed ved dets Vedtagelse. Det er nemlig klart, at uagtet Staten anlægger Dampfærgesavnen for egen Befostning paa Sjællandsfjorden ved Korsør Havn, er det dog ikke desto mindre Tilfældet, at Korsør har Udgifter til Havnens Vedligeholdelse og navnlig til Besejling af Havnen, som Statens Dampfærge kommer til at nyde godt af, idet det paaligger Korsør Havnepænsen at holde Tiløbsrenden til Havnen saaben og det med ikke saa ringe Befostning; men Havnepengene og Vareafgift ere jo netop Bederlag for de Befostninger, der ere forbundne med Vedligeholdelsen af Havnen, og som de paagældende Institutioner nyde godt af. I hvilket Omfang det Samme er tilfældet ved Nyborg, er jeg ikke istand til at sige for Dieblirket, men jeg tvivler jo ikke paa, at uagtet ogsaa der Anlægsstedet bliver tilveiebragt udelukkende paa Statens Befostning, er der ogsaa der Indreninger ved Havnen, som maa kunne siges paa en eller anden Maade at komme Staten tilgode. Jeg vil kun her tilføje, at, hvis det skulde blive Tilfældet som det jo er en Mulighed, da Havnen vil faae tilstrækkeligt Rum dertil, at man senere fandt det hensigtsmæssigt at lade Korsør—Kiel Dampskibe bejle Dampfærgesavnen istedetfor at gaa ind i

Korsør Havn, vilde jo Korsør Havn lide et yderligere Afbræk i sin Indtægt til Fordel for Postvæsenet. I Lovforslaget, der i 1874—75 blev fremsat angaaende en Dampfærgesforbindelse mellem Korsør og Nyborg, stod der en Bestemmelse, saaledes som Vædringsforslaget lyder, men der var det i Motiverne til Lovudkastet udtrykkelig udtalt, at det overlodes til Regeringen efter nærmere Forhandling at træffe Foranstaltning om, hvorledes disse Havne skulde holdes skadeløse, og jeg tror, saavidt jeg erindrer, at man dengang nærmest tænkte at affinde sig med Byen ved en Sum eengang for alle. Vædringsforslaget er ogsaa særlig lig en Bestemmelse i Lov 23de Mai 1820 om Anlægget af en Dampfærgesforbindelse mellem Strib og Fredericia. Der blev denne Bestemmelse givet uden nogen videre Forklaring, fordi denne ikke dengang behøvedes. Disse Anlæg bleve nemlig foretagne paa en saadan Maade, at ikke blot hele Befostningen derved afholdtes af Statskassen, men de vare ogsaa beliggende saaledes, at man ikke kom til at tage noget Kommunen tilhørende Anlæg eller nogen Indretning, der var tilveiebragt paa Kommunens Regning eller som tilhørte den paagældende Havn, i Brug for Dampfærgen. Det var altsaa Grundden, hvorfor man dengang bestemte, at der ikke skulde betales nogen Skibs- eller Vareafgift, thi det var jo blevet til Staten selv, at den skulde betales, da ingen Andre havde Interesse i de paagældende Anlægssteder. Efter de Udtalelser, som imidlertid fremkom fra den ærede Ordfører (Naberg), vil jeg anse det for sikkert, at der mellem 2den og 3die Behandling bliver givet mig Anledning til at forhandle med det ærede Udvalg om dette Punkt, og jeg har jo ingen Grund til at tvivle om, at vi nok ville komme overens om, paa hvilken Maade dette Forhold hensigtsmæssigt kan ordnes. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som fremkom fra den meget ærede Ordfører, skal jeg tillade mig nogle Ytringer. Jeg tror ikke, at der for Dieblirket er stor Tvivl tilbage om, at man ved en Dampfærge, indrettet og bygget paa hensigtsmæssig Maade, vil være istand til at udføre Trafikken mellem Fyn og Sjælland, saaledes at den ogsaa paa tilfredsstillende Maade kan optage Passagerer og befordre Posten. Jeg er i de allersidste Dage kommen i Besiddelse af Overslag, Planer og Tegninger fra de Mænd, til hvem Udarbejdelsen af saadanne har været overdraget, og den Overensstemmelse, som er tilveiebragt mellem dem, giver mig grundet Haab om, at der for de opførte Summer vil kunne tilveiebringes Dampfærger, der paa 2 Spor kunne optage 16 Vogne og desuden afgive betvorn Plads baade for 1ste, 2den og 3die Klasse Passagerer. Under